

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **X. X.**, narozený dne X
státní příslušnost X
bytem v ČR: X
doručovací adresa: X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2025, č. j. OAM-489/ZA-ZA12-K03-R3-2022

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2025, č. j. OAM-489/ZA-ZA12-K03-R3-2022, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo o žádosti žalobce o mezinárodní ochranu rozhodnuto tak, že mezinárodní ochrana podle

§ 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), se neuděluje.

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobce ve své žalobě nejprve stručně shrnul průběh správního řízení. Uvedl, že důvodem jeho odchodu z Nigerijské federativní republiky (dále jen „Nigérie“) byla obava z pronásledování skupinou Boko Haram (dále jen „skupina BH“), která v letech X a X opakovaně vnikla do jeho rodné vesnice X ve státě X. Při druhém útoku byl žalobce napaden a označen říznutím do čela. Rozhodl se proto z vesnice utéct, což se mu podařilo, a následně se usadil ve městě X. Jeho bratr, který se pokusil taktéž o útěk, byl skupinou BH zabit. Po útěku do X mu bylo opakovaně vyhrožováno smrtí.
3. Žalobce namítá, že žalovaný i přes výslovné pokyny soudů opakovaně neprovedl řádné hodnocení věrohodnosti jeho výpovědi dle čl. 4 odst. 5 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011, o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (dále jen „kvalifikační směrnice“), posouzení odmítnutí podílet se na činnosti skupiny BH jako projevu určitého politického názoru a opomenutí posouzení prospektivních obav z pronásledování. Žalovaný podle žalobce nesprávně interpretuje informace o zemi původu, zejména pokud jde o schopnost skupiny BH dopadnout své odpůrce i mimo severovýchod Nigérie. Zprávy, které žalovaný použil, podle žalobce nesplňují požadavky dostatečně adresné informace o zemi původu, jak požadují předchozí rozsudky. Nijak z nich neplyne, zda je možné se výhružkám od skupiny BH v případě odmítnutí spolupráce reálně bránit. Navíc potvrzují jeho výpověď, zejména pokud jde o nucený nábor, cílení na odpůrce a únosy v regionech, odkud žalobce pochází.
4. Je toho názoru, že žalovaný nesprávně posoudil otázku jeho možného pronásledování, kdy jej je nutné posuzovat nejen jako odpůrce skupiny BH, ale i jako osobu, která od skupiny uprchla, tedy jedince, který by dle informací o zemi původu mohl být pronásledován. K posouzení skupiny BH za nezpůsobilého původce pronásledování žalobce uvádí, že tento závěr neodpovídá zprávám o zemi původu, jelikož z nich vyplývá, že skupina BH ovládá velkou část Nigérie a centrální vláda není schopna před ní zajistit účinnou ochranu.
5. Ve světle závěrů obsažených v předchozích rozsudcích lze chápat odmítnutí se podílet na činnosti skupiny BH jako projevení určitého politického názoru. Žalovaný se však s tímto právním názorem neztotožnil a označil jej pouze za poznámku s tím, že jej žalobce jako politický názor nezamýšlel. Žalobce s touto úvahou nesouhlasí a odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 15. 10. 2020 č. j. 3 Azs 15/2020-84.
6. Dále žalobce namítá, že žalovaný nesprávně posoudil otázku dostupnosti vnitřní ochrany. Pokud žalovaný tvrdí, že v některých částech Nigérie je riziko dopadení minimální, nepřímou tím uznává, že žalobci pronásledování hrozí. Žalovaný však nezkoumal, zda by státní orgány byly schopny poskytnout dostupnou a účinnou

ochranu, jak vyžaduje čl. 7 odst. 2 kvalifikační směrnice. V této souvislosti připomíná rozsudek NSS ze dne 19. 9. 2007 č. j. 1 Azs 40/2007-129.

7. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k novému projednání a rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve svém vyjádření zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení. Popírá oprávněnost námitek a současně s nimi nesouhlasí, neboť vycházel z řádně zjištěného stavu věci, který nesvědčí o tom, že by měla být žalobci udělena mezinárodní ochrana.
9. Žalovaný uvádí, že spolupráci se skupinou BH nelze samu o sobě považovat za projev politického názoru ve smyslu zákona o azylu, neboť žalobce sám uvedl, že se o politiku nezajímal a jeho rozhodnutí bylo motivováno odmítnutím násilí. Žalovaný dále konstatuje, že žalobce nevyužil možnost doplnit své tvrzení v rámci správního řízení, neboť nereagoval na výzvu k doplňujícímu pohovoru. Získané informace o situaci v Nigérii ukazují, že skupina BH operuje převážně v severovýchodních státech Borno, Yobe a Adamawa, zatímco v jiných oblastech, zejména v Abuji a Lagosu, je jejich přítomnost minimální. Žalobce přitom dlouhodobě pobýval v X bez zjevných problémů.
10. K otázce doplňkové ochrany žalovaný konstatoval, že žalobce neuvedl žádné skutečnosti, které by bylo možné podřadit pod vážnou újmu. Výhrůžky prostřednictvím SMS zpráv nepovažuje za natolik závažné, aby dosahovaly úrovně vážné újmy. Má za to, že schopnost a ochota skupiny BH dohledat běžného občana, který v roce X odmítl spolupráci, na území X, je minimální, což dokládají i jím nově zjištěné informace. Žalobce se rovněž neobrátil na státní orgány své země s žádostí o ochranu, ačkoliv tak učinit mohl. Žalovaný se dále zabýval otázkou vnitřního přesídlení a s odkazem na judikaturu NSS konstatuje, že vnitřní přesídlení je v Nigérii možné a reálné, zejména do oblastí mimo působnost skupiny BH. V tomto směru žalobce neprokázal, že by takové přesídlení nebylo možné nebo bezpečné.
11. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

12. Ze správního spisu zjistil zdejší soud tyto pro řízení podstatné skutečnosti.
13. Žalobce podal dne 2. 5. 2022 žádost o udělení mezinárodní ochrany (dále jen „žádost“). Při poskytnutí údajů dne 10. 5. 2022 sdělil, že se narodil v X ve městě X v X, naposledy bydlel ve vlasti na předměstí X, ale hlášenou adresu měl ve vesnici X v X. Je občanem X, národnosti X, dorozumí se anglicky. Vyznává X. Jeho zdravotní stav je bez omezení. Politické přesvědčení nemá, nikdy nebyl členem politické strany či hnutí. Je svobodný a bezdětný. Nigérii opustil koncem X, letecky cestoval do Řecka, ale hned ho převaděč přepravil letecky do ČR. Vše mu zařizoval člověk, se kterým cestoval a který mu obstaral vše potřebné pro vstup na území ČR. Cestovní doklad u sebe již nemá, jelikož ten zůstal u převaděče. O mezinárodní ochranu žádá poprvé, a to z důvodu, že v zemi původu mu usiluje o život skupina BH, které ho verbovala, aby se k zapojil do hnutí, což odmítl, proto se nyní bojí o život.

14. V rámci pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 10. 5. 2022 žalobce uvedl, že Nigérii opustil na základě pasu, který mu obstaral převaděč, ale neví, kdy ani jak si ho obstaral. Pamatuje si pouze, že společně s nějakým mužem někam šli, kde ho fotili a něco podepsal, ale ambasádu si nepamatuje. Žádné vízum si nevyřizoval, vše dělal převaděč. O cestě do Evropy přemýšlel již dlouhou dobu, ale minulý měsíc mu byla nabídnuta cesta za úplatu. Domluvil se však s převaděčem, že mu nic platit nebude, ale bude pro něj v Evropě pracovat a odvádět mu peníze. Při své cestě nevěděl, že cestuje do ČR, nic o ČR netušil, myslel si, že Evropa je jeden stát. Osobu, která mu zařídila cestu do ČR, nezná. Tato osoba pouze přebírala pokyny od muže z Nigérie jménem X. Pro X pracoval ve vlasti, ale kontakt na něj nemá. Skupina BH se snažila naverbovat lidi ve vesnici, kde žil, včetně jeho bratra. Věděli, že jsou nebezpeční a zabíjejí lidi, proto se k nim s bratrem nepřidali. Oslovili je celkem dvakrát, poprvé v roce X, podruhé na začátku roku X. Poprvé přišli na jiné místo ve vesnici, než se zrovna nacházeli, a dozvěděli se o tom pouze z doslechu. Podruhé přišli, když byli na farmě, nějací lidé oblečení jako vojáci v maskách a se zbraněmi a řekli jim, že hledají mladé chlapce, kteří by se k nim přidali. Dali jim do konce týdne čas, aby se nahlásili jako dobrovolníci, jinak je potom zabijí. Řekli jim, že je vesnice obklíčena a nikdo nemůže utéct, pokud by se o to pokusili, tak budou zabiti. Následně mu ještě udělali nožem jizvu na levé části čela jako znamení, aby jej mohli podle toho najít. Rozhodli se přesto s bratrem utéct. Jeho bratra chytili a zabili. Jemu se podařilo utéct. Cestoval přes různé vesnice, až se dostal koncem roku X do města X. V X žil ve vesnici na předměstí s dalšími lidmi, kteří neměli peníze. Po několika týdnech potkal X, který ho ubytoval v karavanu za starání se o jeho krávy. Příležitostně také myl auta za malou odměnu. Se skupinou BH se do kontaktu po útěku z vesnice nedostal, ale její členové mu psali zprávy a obdržel informaci z vesnice, že ho hledají. Takto ho kontaktovali mnohokrát, naposledy v roce X nebo X. Volali mu a vyhrožovali mu smrtí. Kvůli jizvě na čele byl nucen nosit na hlavě šátek. O výhrůžkách řekl X. Ten mu řekl, že si nemá dělat starosti, že se o to postará. Vyhnout se skupině BH tím, že by se přestěhoval do jiných částí země není dle jeho názoru možné, jelikož by ho našli všude. Je si tím jistý, jelikož ví o lidech z jeho vesnice, kterým se sice podařilo utéct, ale stejně je členové BH našli a zabili. Kvůli neustálým výhrůžkám byl pod velkým tlakem a nemohl kvůli tomu spát. Problémy s policií nebo jinými státními orgány v Nigérii neměl. Na policii se kvůli výhrůžkám neobrátil, protože nic nevěděl a nikoho neznal. X mu řekl, že mu pomůže, měl v něj důvěru. Nemá důvěru v policii, slyšel příběhy lidí, co se na ni obrátili, ale přesto byli nalezeni a zabiti.
15. Do správního spisu byly jako podklad založeny zprávy o zemi původu: Informace MZV ČR – Nigérie – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí, ze dne 23. 11. 2022, Informace OAMP – Nigérie – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 20. 6. 2022, a z Informace MZV USA – Nigérie – Zpráva o dodržování lidských práv za rok 2021, ze dne 12. 4. 2022. Žalobce pak do správního spisu zanesl doklad s jeho jménem a fotografií v anglickém jazyce, o kterém prohlásil, že neví, co to je. Dal mu ji muž, který mu zařizoval cestu.
16. Následně vydal žalovaný dne 6. 1. 2023 ve věci rozhodnutí č. j. OAM-489/ZA-ZA12-K03-2022, jímž žalobci mezinárodní ochranu neudělil v žádné z forem uvedených v zákoně o azylu. Podle žalovaného žalobce nebyl pronásledován za uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu. Ani mu nehrozí pronásledování pro některý z důvodů podle § 12 písm. b). Obavy z jednání skupiny BH

žalovaný považoval za obavy ze zhoršené bezpečnostní situace a jejích dopadů, což však neodůvodňovalo udělení azylu. Žalobce neuváděl, že by on sám byl v pozornosti této skupiny pro některý z azylových důvodů. Skupina BH je teroristickou skupinou, která působí převážně na severu země, tedy mimo město X, kde žalobce od roku X žil a pracoval zcela bez potíží. Žalobcova představa, že jej skupina BH, proti které nigerijská vláda tvrdě bojuje, nalezne kdekoli na území Nigérie, aby se mu pomstila, je absurdní. Žalobce navíc pro skupinu není jakkoli zajímavý ani nebezpečný. To, že by žalobci telefonicky vyhrožovala, žalovaný považuje za nevěrohodné. Žalovaný nenašel ani důvod pro udělení humanitárního azylu nebo doplňkové ochrany. Toto rozhodnutí bylo napadeno žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně, který je zrušil rozsudkem ze dne 30. 6. 2023, č. j. 41 Az 5/2023-49, a žalovanému uložil, aby v dalším řízení hodnotil věrohodnost žalobce podle obecně uznávaných indikátorů věrohodnosti, jak je shrnuje čl. 4 odst. 5 kvalifikační směrnice, a obstaral aktuální a adresné zprávy o působení skupiny BH a o tom, zda dochází k verbování mladých mužů, případně jakým způsobem. A zda je pravděpodobné, že by se v případě odmítnutí spolupráce adresně snažila najít dotyčného jednotlivce s cílem pomstít se mu. Po shromáždění těchto informací měl žalovaný posoudit, nakolik je pravděpodobné, že by členové BH dokázali žalobce najít a své výhrůžky zrealizovat.

17. Žalovaný shromáždil nové informace ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Nigérii. Konkrétně se jednalo o Informaci MZV USA – Nigérie – Zpráva o dodržování lidských práv za rok 2022, ze dne 20. 3. 2023, Informaci OAMP – Nigérie – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 17. 7. 2023, Informaci OAMP – Nigérie – Boko Haram – všeobecný přehled, Vznik, ideologie, taktika, Současná situace, ze dne 9. 10. 2020, Informaci OAMP – Nigérie – Boko Haram – Aktuální situace a pole působnosti, Nábor nových členů, Potlačování Boko Haram, ze dne 20. 10. 2023, a Informaci MZV ČR – Nigérie – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí, ze dne 23. 10. 2023, č. j. 126255-6/2023-MZV/LPTP.
18. Žalovaný dne 11. 1. 2024 vydal opětovné rozhodnutí č. j. OAM-489/ZA-ZA12-K03-R2-2022, jímž žalobci mezinárodní ochranu neudělil v žádné z forem uvedených v zákoně o azylu. Žalovaný konstatoval, že nebyly splněny zákonné podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu, neboť žalobce v průběhu správního řízení neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že vyvíjel ve své vlasti činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován. Stejně tak žalovaný nedospěl k závěru, že by žalobce mohl ve vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z azylově relevantního důvodu. Obava žalobce, že bude nalezen a potrestán členy skupiny BH za to, že se k nim odmítl přidat, nelze podle žalovaného považovat za důvod pro udělení azylu. Za důležité považoval žalovaný, že se žalobci podařilo uniknout vlivu skupiny BH, našel si nové bezpečné místo, kde byl schopen několik let žít a pracovat. Žalovaný zjistil, že k náboru členů BH, jak tvrdil žalobce, dochází i formou přinucení. Dokonce se takto rekrutuje až 40 % členů. Na druhou stranu aktivity skupiny BH na území města X nebyly zaregistrovány. Skupina BH nemůže dohledat běžné obyvatele Nigérie mimo území, která kontroluje. Žádné zprávy nepotvrzují, že by se skupina BH takto mstila na jedincích, kteří se ke skupině odmítli přidat. Skupina působí téměř výhradně na severu země, zcela mimo území X, kde žalobce od roku X do roku X bez jakýchkoliv potíží

žil a pracoval. Ze shromážděných informací neplyne, že by skupina BH systematicky vyhledávala, či dokonce několik let telefonicky vyhrožovala osobám, které odmítají vstoupit do jejích řad. Zabíjení osob, které se odmítají ke skupině připojit, se děje v místech, které skupina kontroluje či které hodlá obsadit, což však v žádném případě není město X. Telefonické výhrůžky ze strany skupiny BH nepovažuje žalovaný za natolik závažné, aby dosahovaly úrovně vážné hrozby, ani za pravděpodobné, neboť nenalezl žádný logický důvod, proč by se skupina BH měla stále zajímat o běžného občana Nigérie, který před několika měsíci, nyní již roky, odmítl členství v jejích skupině, přičemž takové jednání teroristů nepotvrzují žádné zprávy, které žalovaný obstaral. Žalobce má podle žalovaného stále možnost obrátit se na státní orgány své domovské země, především na policii. Bezpečnostní složky Nigérie totiž podle shromážděných zpráv proti skupině BH tvrdě zasahují a jejich jednání nepřehlížejí ani netolerují. Pokud byl žalobce kontaktován členy skupiny BH výhradně přes telefon, změnou telefonního čísla či operátora dojde k zániku jediného spojení, které na žalobce skupina BH má, jestliže tato skutečnost již nenastala sama v důsledku toho, že se žalobce již minimálně X let nachází mimo svou zemi původu. Žalobce dané rozhodnutí napadl žalobou podanou k Městskému soudu v Praze, který rozsudkem ze dne 2. 12. 2024, č.j. 2 Az 7/2024-38, rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Konstatoval, že se neřídil závazným právním názorem Krajského soudu v Brně, když si neobstaral aktuální a adresné zprávy o působení skupiny BH, konkrétně, zda dochází k verbování mladých mužů, případně jakým způsobem. A zda je pravděpodobné, že by se v případě odmítnutí spolupráce adresně snažili najít dotyčného jednotlivce a pomstít se mu. Zároveň uložil žalovanému povinnost vycházet při opětovném posuzování z předpokladu, že odmítnutí podílet se na činnosti skupiny BH lze chápat jako projev určitého politického názoru, a zavázal ho k hodnocení rizika pronásledování do budoucna dle důkazního standardu přiměřené pravděpodobnosti.

19. Žalovaný, vázán rozsudkem Městského soudu v Praze, si opatřil aktuálnější a podrobnější informace o zemi původu. Z Informaci OAMP – Nigérie – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 14. 6. 2024, se podává, že Nigérie je prezidentská federativní republika složená z třiceti šesti států a území hlavního města. Poslední prezidentské a parlamentní volby proběhly v únoru 2023, do funkce byl zvolen Bola Tinubu. Vláda podnikla věrohodné kroky k identifikaci a potrestání úředníků a členů bezpečnostních složek, kteří se mohli dopustit porušování lidských práv, nicméně beztrestnost a korupce byly nadále problémem. Nigérie je členským státem Organizace spojených národů a přistoupila k základním úmluvám v oblasti lidských práv a základních svobod, je stranou Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951 i jejího Protokolu z roku 1967. Ve třiceti z třiceti šesti federálních nigerijských států zákony mučení zakazují, přesto se objevily zprávy o tom, že k případům mučení dochází – a to zejména ve věznicích. V rámci trestů uložených šarijskými soudy (působí ve 12 severních státech s většinovým muslimským obyvatelstvem) dochází k mučení častěji, jelikož mezi běžné tresty patří například bití holí. V Nigérie je možné udělit trest smrti, a to zejména za vraždu, zabití, terorismus, ozbrojenou loupež, během níž došlo k ublížení na zdraví, sexuální trestné činy, únos, cizoložství, rouhání, stejnopohlavní sexuální styk, zradu a porušení vojenských povinností, incest, čarodějnictví a kanibalismus či přechovávání lidských ostatků. Ústava garantuje a zákony umožňují svobodu pohybu, cesty do zahraničí, emigraci a repatriaci. Vláda spolupracovala s Úřadem Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky i s

dalšími humanitárními organizacemi při poskytování pomoci uprchlíkům a žadatelům o mezinárodní ochranu, která byla zajišťována prostřednictvím nigerijské Národní komise pro uprchlíky, migranty a vnitřně vysídlené osoby. Země se neúčastnila žádného mezinárodního vojenského konfliktu. Četné ozbrojené skupiny operují na velké části území Nigérie. Na severozápadě a na jihu země zločinecké gangy provádějí rozsáhlé útoky, během kterých se dopouští vražd, únosů, sexuálního násilí a dalších zločinů, zatímco na severovýchodě země došlo k obnovení útoků ze strany Západoafrické provincie Islámského státu (ISWAP), odštěpené frakce Boko Haram. Ve středním pásu a v severní části země zase dochází ke střetům mezi pastevci a farmáři, které mnohdy vedou k obětem na životech.

20. Z Informaci OAMP – Boko Haram – Aktuální situace a pole působnosti, Nábor nových členů, Potlačování Boko Haram, ze dne 21. 3. 2025 (dále jen „Informace OAMP ze dne 21. 3. 2025“), plyne, že skupina BH operuje téměř výhradně na severovýchodě země ve státech Borno, Yobe a Adamawa, kde vykořisťuje okolní vesnice a usedlosti a vede válku jak mezi svými jednotlivými frakcemi, tak s nigerijskými ozbrojenými složkami. Své základny má skupina zejména v lesích Sambisa a Alagarno ve státě Borno a na ostrovech v jižní části Čadského jezera. Podle zprávy nizozemského ministerstva zahraničních věcí existuje i ve státě Kano na severu země a ve státě Kogi na jih od hlavního města Abuji. Samotné útoky na civilní obyvatelstvo a na bezpečnostní složky se omezují víceméně pouze na státy Borno, Yobe a Adamawa. Dne 5. července 2022 však došlo k velmi sofistikované operaci, kdy ozbrojenci zaútočili na věznicu v oblasti Kuje poblíž hlavního města. Tato akce ukázala, že je skupina BH schopná útočit i za hranicemi svého teritoria. V roce 2024 došlo k dalšímu útoku za hranicemi teritoria, když ozbrojenci BH v lednu usmrtili 4 civilisty křesťanského vyznání poblíž hlavního města. Ozbrojení islamisté následně prohlásili, že v důsledku invaze do Palestiny budou útočit na vyznavače jiných náboženství všude v Nigérii. Podle zprávy Kanadské rady pro imigraci a uprchlíky (IRB) se skupina BH začíná usazovat i na severozápadě země, kde podniká útoky a verbuje nové členy. Podle zprávy Ministerstva zahraničních věcí Spojených států ozbrojenci BH do konce roku 2023 usmrtili tisíce civilistů a způsobili vysídlení více než 2 milionů osob. Řadu dalších obětí unesli jako své otroky či kvůli výkupnému. Podle měsíčních přehledů Crisis Group v roce 2024 ozbrojenci BH útočili převážně na cíle ve státě Borno, pouze s několika výjimečnými útoky ve státě Yobe. Vzhledem k četnosti útoků neznámých střelců po celé Nigérii, ke kterým se nepřiznala žádná konkrétní skupina, se nedá s jistotou říci, že ozbrojenci BH nebyli zapojeni i do dalších útoků mimo severozápadní oblast země. Zejména v Severozápadním regionu a v regionu Sever-střed v průběhu roku docházelo k masivnímu počtu únosů, do kterých s největší pravděpodobností byli zapojeni i ozbrojenci BH. Své útoky cílí především na všechny své odpůrce, mezi které je možné zařadit novináře, učitele, humanitární pracovníky a veškeré civilní obyvatelstvo nesouhlasící s jejich postupy. Podle zprávy Kanadské rady pro imigraci a uprchlíky (IRB) má BH schopnost dopadnout osoby, které se nějakým způsobem organizaci zprotivily, zejména na severovýchodě státu, tedy v oblastech, kde operuje, a kde má své základny. Čím dále od oblasti působení této teroristické skupiny daná osoba uteče, tím náročnější je pro bojovníky BH osobu dopadnout. V centrálních oblastech Nigérie stále hrozí riziko dopadení, protože BH disponuje sítí informátorů a sympatizantů začleněných do civilní sféry obyvatelstva, kteří jsou v této oblasti přítomní a se skupinou udržují určité vazby. Podle informací IRB se však riziko dopadení snižuje na minimum v oblastech na jihu země. Riziko se snižuje rovněž ve

městech Lagos a Abuja, kde je robustnější bezpečnostní infrastruktura komplikující operace teroristů. Podle IRB tímto způsobem bojovníci BH cílí především na své odpůrce a v některých případech i na zběhy z vlastních řad. Ze zprávy OAMP dále vyplývá, že do skupin BH se noví členové přidávají buď dobrovolně, nebo z donucení. Často dochází k nucenému náboru, kdy je obyvatelstvu předloženo ultimátum, buď se stát členem BH, nebo zemřít. Mnoho osob se proto přidává, aby si zachránilo vlastní život nebo životy příbuzných. Útěk z oblasti kontroly teroristických skupin je obtížný kvůli důkladným patrolám ozbrojenců, které hlídají svá území, dopadají prchající civilisty a zpravidla je na místě popravují. Většina lidí proto v oblastech setrvává ze strachu. Podle různých odhadů tvoří až 40 procent členské základny BH nuceně rekrutované osoby. Džihádisté rovněž kvůli doplňování svých řad unášejí obyvatele (dospělé i děti). Unešené oběti pak často používají k páchání sebevražedných atentátů. K dobrovolnému náboru dochází zejména kvůli radikalizaci některých občanů náboráři, ale také z důvodu ekonomické frustrace a vidiny lepšího života.

21. Dále je ve správním spise obsažena Informace MZV ČR – Nigérie – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí, ze dne 10. 9. 2024, č. j. 126255-6/2023-MZV/LPTP. Z ní vyplývá, že neúspěšný žadatel se po návratu zařadí do běžného života nigerijské společnosti a vede život, který vedl před tím, než odcestoval do Evropy. Návrat neznamená nic víc než návrat k běžnému životu v místních podmínkách, na které je zvyklý. Nigérie nepostihuje své občany za to, že by se v zahraničí pokusili získat mezinárodní ochranu. Předchozí pobyt žadatele v zahraničí nigerijské státní orgány nezajímá, není předmětem diskriminace. Pokud by došlo k problémům s nigerijskými státními orgány, může se žadatel přemístit do jiné části Nigérie, nebo pouze do jiné části města, nebo změnit svoji identitu. Nigérie nemá dostatečné kapacity, aby kontrolovala usídlování svých občanů po území, neexistuje centrální evidence obyvatel, centrální katastr nemovitostí apod. Získat novou identitu je velmi snadné. Nový rodný list lze získat na základě čestného prohlášení. V Nigérii je dlouhodobě špatná bezpečnostní situace. Na severu země operují ozbrojené islámské milice, ve středu země probíhají ozbrojené konflikty mezi pastevci a usedlými zemědělci a na jihu země fungují skupiny ozbrojených banditů. Prudce vzrůstají případy únosů za výkupné.
22. Konečně je ve spise obsažen též Informace MZV USA – Nigérie – Zpráva o dodržování lidských práv za rok 2023, ze dne 20. 4. 2024. V ní se uvádí, že ve stavu lidských práv v Nigérii nedošlo v minulém roce k žádným významným změnám. Mezi významné problémy v oblasti lidských práv podle věrohodných zpráv patřily tyto jevy: svévolná a nezákonná zabití; mučení nebo kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání spáchané pracovníky státních orgánů; drsné a životu nebezpečné podmínky ve vězení; svévolné zatýkání nebo věznění; závažné problémy s nezávislostí soudů; svévolné nebo nezákonné porušování soukromí; závažná korupce ve státní správě; rozsáhlé genderově podmíněné násilí; uplatňování zákonů klasifikujících jako trestný čin konsensuální sexuální chování mezi dospělými osobami stejného pohlaví; a existence těch nejhorších forem dětské práce. Vláda podnikla věrohodné kroky k odhalení a potrestání pracovníků státních orgánů, kteří se pravděpodobně dopustili porušení lidských práv, ale beztrestnost za takovéto porušení lidských práv a korupci byla problémem. Nestátní aktéři se dopouštěli svévolných a nezákonných zabití, zmizení osob, fyzického týrání a jiného špatného zacházení. Skupiny BH a Islámský stát v západní Africe pokračovaly v útocích na civilisty, armádu, policii, humanitární a náboženské cíle; nezákonně

verbovaly a násilím odváděly do svých řad dětské vojáky; a prováděly velké množství útoky na populační centra v geopolitické zóně Severovýchod. Obě skupiny páchaly na mnoha ženách a dívkách genderově podmíněné násilí, jež zahrnovalo nucené sňatky, sexuální otroctví a znásilnění. Vláda vyšetřovala útoky spáchané skupinami BH a Islámský stát v západní Africe a podnikala kroky pro zamezení nárůstu povstání.

23. Dne 8. 4. 2025 byl žalobce předvolán k doplňujícímu pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, který měl proběhnout dne 9. 4. 2025. K tomuto úkonu se žalobce nedostavil, o čemž byl téhož dne vyhotoven úřední záznam. Dne 8. 4. 2025 byl žalobce dále vyrozuměn o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř., které mělo proběhnout dne 2. 5. 2025. K němu se nicméně tento nedostavil, o čemž učinil žalovaný do spisu dne 2. 5. 2025 úřední záznam.
24. Následně žalovaný vydal dne 7. 5. 2025 napadené rozhodnutí. K jeho převzetí byl žalobce dne 9. 5. 2025 předvolán na den 2. 6. 2025, zásilku si nicméně nevyzvedl a ta byla vrácena žalovanému. K převzetí rozhodnutí se žalobce nedostavil, o čemž žalovaný učinil úřední záznam do spisu. Rozhodnutí tak bylo doručeno náhradním způsobem podle § 24a odst. 2 zákona o azylu, a tím nabylo právní moci podle § 31a téhož zákona.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

25. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (procedurální směrnice), a dospěl k následujícím závěrům, přičemž vycházel z následující právní úpravy.
26. Soud ve věci rozhodl bez jednání ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci se v poskytnuté lhůtě dvou týdnů nevyjádřili s tím, že žalovaný posléze ve svém vyjádření k žalobě s rozhodnutím věci bez nařízení jednání výslovně souhlasil.
27. Podle ustanovení § 2 odst. 6 zákona o azylu *původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídat způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.*
28. Podle ustanovení § 23c zákona o azylu *podkladem pro vydání rozhodnutí mohou být zejména (...) c) přesné a aktuální informace z různých zdrojů o státu, jehož je žadatel o udělení mezinárodní ochrany státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství o státu jejího posledního trvalého bydliště.*
29. Podle ustanovení § 3 s. ř. *nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*
30. Podle ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. *právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.*

31. Podle ustanovení čl. 4 odst. 5 kvalifikační směrnice *uplatňují-li členské státy zásadu, podle které je povinností žadatele, aby žádost o mezinárodní ochranu zdůvodnil, a nejsou-li jednotlivá prohlášení žadatele doložena písemnými nebo jinými doklady, nevyžadují tato prohlášení důkazy při splnění těchto podmínek:*
- a) žadatel vynaložil skutečné úsilí, aby svou žádost odůvodnil;*
 - b) žadatel předložil všechny náležitosti, které měl k dispozici, a podal uspokojivé vysvětlení ohledně jiných chybějících náležitostí;*
 - c) prohlášení žadatele byla shledána souvislými a hodnověrnými a nejsou v rozporu s dostupnými zvláštními i obecnými informacemi o případu žadatele;*
 - d) žadatel požádal o mezinárodní ochranu v nejkratším možné době, ledaže může prokázat dobrý důvod, proč tak neučinil, a dále*
 - e) byla zjištěna celková hodnověrnost žadatele.*
32. Podle ustanovení čl. 7 odst. 1 kvalifikační směrnice *ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu mohou poskytovat pouze a) stát nebo b) strany nebo organizace, včetně mezinárodních organizací, ovládající stát nebo podstatnou část území státu, pokud jsou ochotny a schopny zajistit ochranu v souladu s odstavcem 2.*
33. Podle ustanovení čl. 7 odst. 2 kvalifikační směrnice *ochrana před pronásledováním nebo vážnou újmu musí být účinná a nesmí být pouze dočasná. Má se zpravidla za to, že taková ochrana je poskytována, jestliže subjekty uvedené v odst. 1 písm. a) a b) učiní přiměřené kroky k zabránění pronásledování nebo způsobení vážné újmy, mimo jiné zavedením účinného právního systému pro odhalování, stíhání a trestání jednání představujících pronásledování nebo způsobení vážné újmy, a žadatel má k této ochraně přístup.*
34. Žalobce předně namítá, že žalovaný řádně neprovedl hodnocení jeho věrohodnosti dle pokynu Městského soudu v Praze. Soud k tomu uvádí, že žalovaný v návaznosti na právní názor vyslovený v předchozích zrušujících rozsudcích, přistoupil k meritornímu posouzení azylového příběhu žalobce, a to v rozsahu jím tvrzených skutečností. Tímto postupem žalovaný konkludentně uznal žalobcovu věrohodnost, neboť bez jejího předchozího uznání by nebylo možné přistoupit k věcnému hodnocení jednotlivých tvrzení žalobce. V takovém případě již nelze požadovat, aby žalobce nad rámec svých tvrzení prokazoval splnění podmínek čl. 4 odst. 5 kvalifikační směrnice, která se vztahuje na situace, kdy nelze předložit důkazy a je třeba posoudit věrohodnost výpovědi. Pokud žalovaný přistoupil k meritornímu hodnocení tvrzení žalobce, aniž by jeho věrohodnost zpochybnil, je třeba vycházet z toho, že žalobce splnil požadavky na věrohodnost ve smyslu uvedeného článku směrnice. Tento závěr je v souladu s ustálenou judikaturou NSS, kde opakovaně konstatoval, že pokud žadatel o mezinárodní ochranu splní podmínky čl. 4 odst. 5 kvalifikační směrnice, správní orgán je povinen z jeho tvrzení vycházet, i když je nelze doložit jinými důkazy (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70).
35. Městský soud v Praze ve zrušujícím rozsudku ze dne 2. 12. 2024 č. j. 2 Az 7/2024-38 vyslovil závazný právní názor, že odmítnutí podílet se na činnosti skupiny BH lze chápat jako projev určitého politického názoru. Žalovaný s tímto názorem na straně 4 napadeného polemizuje, když uvádí, že jej žalobce jako politický projev nezamýšlel, jelikož se o politiku či věci veřejné nikterak nezajímal. Dle závěru žalovaného se tedy jednalo o ojedinělé a násilím vynucené rozhodnutí. Doplnil však, že ačkoliv žalovaný vyjádřil „jistý politický názor“ (pozn. uvozovky převzaty z napadeného rozhodnutí),

tak jej je nutné vykládat spolu s jeho motivem, tedy jako neochotu přidat se k teroristické skupině, nikoliv jako zamezení ve svobodném vyjadřování, šíření či uplatňování politických práv a svobod ve smyslu zákona o azylu.

36. Smyslem § 78 odst. 5 s. ř. s., jak vyjádřil NSS v rozsudku ze dne 28. 2. 2007, č. j. 7 Afs 178/2005 - 109, je povinnost správního orgánu „rozhodnout v souladu s právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku. Smyslem této povinnosti je zajistit, aby právní závěry, k nimž dospěl soud při přezkumu správního rozhodnutí, byly v další rozhodovací činnosti správními orgány plně respektovány. Tato povinnost ale neplatí bezvýjimečně. Vázanost právním názorem soudu může být prolomena, ale jen v důsledku nových skutkových zjištění, popř. v důsledku změny právní úpravy. Aby mohl být správní orgán v konkrétním případě právním názorem soudu vázán, je zapotřebí, aby z rozsudku, jímž bylo správní rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena správnímu orgánu k dalšímu řízení, zřetelně vyplývalo, jaký právní názor soud zaujal a z jakého důvodu tak bylo rozhodnutí správního orgánu zrušeno.“
37. Z rozhodnutí žalovaného je patrné, že právní názor Městského soudu v Praze nebyl v dalším řízení náležitě respektován. Ačkoliv žalovaný ve svém rozhodnutí připouští existenci jistého politického názoru žalobce, jeho výklad je v rozporu se závazným právním názorem soudu, neboť tento projev politického přesvědčení redukuje na individuální motivaci, a tím jej zbavuje právní relevance ve smyslu zákona o azylu. Takový přístup žalovaného nelze považovat za rozhodnutí v souladu s právním názorem soudu, jak to vyžaduje § 78 odst. 5 s. ř. s. Výklad žalovaného nevyplývá z nových skutkových zjištění ani ze změny právní úpravy, které by mohly vázanost právním názorem soudu prolomit. Naopak, žalovaný se pokusil právní názor reinterpretovat způsobem, který mu umožňuje dospět ke stejnému závěru jako v původním rozhodnutí, jež bylo soudem zrušeno právě pro nesprávné právní hodnocení. Tímto postupem žalovaný zatížil své rozhodnutí vadou, která má vliv na jeho zákonnost. Nerespektování závazného právního názoru vysloveného správním soudem ve zrušujícím rozsudku má přitom za následek zrušení nového rozhodnutí správního úřadu pro nezákonnost bez dalšího (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 3. 2019, č. j. 7 As 38/2018-33, rozsudek NSS ze dne 18. 9. 2003, č. j. 1 A 629/2002 - 25).
38. Žalobce dále zpochybňuje závěry žalovaného, že by ho skupina BH nechtěla pronásledovat. Uvádí, že je nutné jej posuzovat nejen jako odpůrce skupiny BH, ale zároveň i jako osobu, která od skupiny BH uprchla. Žalovaný v napadeném rozhodnutí setrvává na názoru vyjádřeném v rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu žalobce ze dne 6. 1. 2023, kde dovodil, že obavy žalobce z nalezení členy skupiny BH a provedení pomsty za odmítnutí spolupráce lze považovat pouze za zhoršenou bezpečností situaci pro osobu žalobce. Současně sice nově zjištěné informace potvrzují, že se skupina BH zabývá pátráním po svých odpůrcích či dezertujících členech, ale toto dle názoru žalovaného nebyl případ žalobce. Městský soud v Praze ve svém zrušujícím rozsudku v bodě 24. zavázal žalovaného k opatření si informací, ze kterých by vyplývalo, jakým způsobem postupuje skupina BH vůči jednotlivcům, kteří s touto skupinou odmítli spolupracovat a kterým se podařilo uprchnout, a následně ji posoudit konkrétně ve vztahu k žalobci. Z opatřené Informace OAMP ze dne 21. 3. 2025 soud zjistil následující: „Byť se jedná o islamistické organizace, džihádisté z Boko Haram se nezaměřují výhradně na křesťany nebo vyznavače jiných náboženství či neortodoxní muslimy. Své útoky cílí především na všechny své odpůrce, mezi které je možné zařadit novináře, učitele,

humanitární pracovníky a veškeré civilní obyvatelstvo nesouhlasící s jejich postupy. Častým terčem jsou rovněž ženy a dívky. [...] Boko Haram má schopnost dopadnout osoby, které se nějakým způsobem organizaci zprotivily, [...] Informací ohledně osob, které se Boko Haram snaží nebo snažilo dopadnout, je málo. Podle IRB tímto způsobem bojovníci Boko Haram cílí především na své odpůrce a v některých případech i na zběhy z vlastních řad.“ Soud konstatuje, že závěry žalovaného o (ne)zájmu skupiny BH o pátrání po žalobci nemají oporu ve správním spise. Z opatřené Informace vyplývá, že se skupina BH zaměřuje mimo jiné i na veškeré civilní obyvatelstvo, které nesouhlasí s jejími postupy. Současně z ní nelze jednoznačně dovodit konkrétní důvody, pro které skupina BH pronásleduje osoby, jež se jí zprotivily. Není zřejmé, zda tato skupina systematicky považuje jednotlivce, kteří odmítli spolupráci za své odpůrce, nebo zda je zařazuje do kategorie zběhů z vlastních řad. Informace neobsahuje podrobnosti o tom, jaké okolnosti či jednání jsou pro skupinu BH rozhodující při vyhodnocení, zda konkrétní osoba bude cílem jejich odvetných opatření. Chybí tedy údaje, zda samotné odmítnutí spolupráce bez dalšího postačuje k tomu, aby byla osoba vnímána jako odpůrce, nebo zda je pronásledování vyhrazeno pouze pro ty, kteří aktivně vystoupili proti skupině či z ní dezertovali. Tyto nejasnosti znemožňují učinit závěr, jakým způsobem může být proti žalobci postupováno za odmítnutí spolupráce.

39. Žalobce dále namítá, že žalovaný nesprávně posoudil potenciální hrozbu jeho pronásledování, když z obstaraných informací o zemi původu nesprávně dovozuje minimální riziko dopadení žalobce ve městě X, zatímco zprávy konstatují, že riziko ve městech jako jsou Lagos či Abuja se snižuje. Při posuzování míry rizika dopadení žalobce ve městě X ze strany skupiny BH žalovaný vyšel z Informace OAMP ze dne 21. 3. 2025, ze které plyne: *„Boko Haram má schopnost dopadnout osoby, které se nějakým způsobem organizaci zprotivily, zejména na severovýchodě státu, tedy v oblastech, kde operuje, a kde má své základny. Čím dále od oblasti působení této teroristické skupiny daná osoba uteče, tím náročnější je pro bojovníky Boko Haram osobu dopadnout. V centrálních oblastech Nigérie stále hrozí riziko dopadení, protože Boko Haram disponuje sítí informátorů a sympatizantů začleněných do civilní sféry obyvatelstva, kteří jsou v této oblasti přítomní a se skupinou udržují určité vazby. Podle informací IRB se však riziko dopadení snižuje na minimum v oblastech na jihu země, kde Boko Haram nemá téměř žádné vazby na tamní obyvatelstvo a bezpečnostní složky tam udržují zásadně větší kontrolu. Riziko se snižuje rovněž ve městech Lagos a Abuja, kde je robustnější bezpečnostní infrastruktura komplikující operace teroristů.“*
40. Z uvedené informace soud zjistil, že se riziko žalobcova nalezení skupinou BH v X snižuje, avšak z ní nevyplývá, že riziko je nulové, resp. minimální, jak je výslovně zmíněno v souvislosti s oblastmi na jihu země. Nelze tedy souhlasit se závěry žalovaného, jenž na straně 8 napadeného rozhodnutí konstatoval, že schopnost skupiny BH dohledat osoby v X je téměř nulová. Nepřiléhavý je taktéž závěr, že na území X nedošlo k žádným útokům skupiny BH, což mělo dokládat, že skupina BH nemá schopnosti v tomto městě operovat. Ze zmíněné Informace totiž vyplývá, že v lednu 2024 došlo za hranicemi teritoria skupiny BH k zabití 4 civilistů křesťanského vyznání a útoku na věznic v oblasti Kuje poblíž X. Závěry o potencialitě dopadení žalobce v X tudíž nemají oporu ve správním spise, konkrétně v opatřených informacích o zemi původu žalobce, tudíž jsou nepřezkoumatelné. Žalovaný si je povinen obstarat aktuální a adresné informace o působení skupiny BH mimo svoje obvyklé území na východě země ve státech Borno, Yobe a Adamawa, na základě kterých posoudí, zda skupina BH

má schopnost působit v oblasti střední Nigérie, a především v X, přičemž při hodnocení rizika hrozícího žalobci do budoucna uplatní důkazní standard přiměřené pravděpodobnosti, resp. reálného nebezpečí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2008, čj. 2 Azs 71/2006-82).

41. Skupinu BH je nutné dle názoru žalobce považovat za způsobilého původce pronásledování ve smyslu § 2 odst. 6 zákona o azylu, jelikož vláda není schopna zajistit účinnou obranu proti jeho pronásledování. NSS se situací v Nigérii s ohledem na působení skupiny BH opakovaně zabýval. V usnesení ze dne 4. 8. 2016, č. j. 10 Azs 122/2016 – 34 uvedl, že „*nikdy nebylo zpochybněno, že hnutí Boko Haram je islamistickou teroristickou organizací. Její vliv je však v důsledku operací státních orgánů roztržštěn a geograficky izolován na severovýchodě země. [...] Stěžovatelku nepronásledovaly státní orgány, ale ozbrojená teroristická skupina, kterou nigerijské státní orgány rozhodně nepodporují, ale cíleně potírají*“ (srov. rozsudky NSS ze dne 19. 2. 2004, č. j. 7 Azs 38/2003 – 37, nebo též ze dne 10. 9. 2015, č. j. 2 Azs 189/2015 – 22). Podle § 2 odst. 6 zákona o azylu se za původce pronásledování považují nejen státní orgány, ale i nestátní subjekty, pokud stát nebo jiné relevantní subjekty nejsou schopny nebo ochotny poskytnout ochranu před takovým jednáním. Judikatura NSS opakovaně potvrdila, že za původce pronásledování lze považovat i nestátní osoby, pokud stát není schopen zajistit ochranu před jejich jednáním (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2008, sp. zn. 1 Azs 86/2008). Zpráva OAMP z 21. 3. 2025 uvádí, že skupina BH operuje zejména v severovýchodních státech Nigérie, kde páchá systematické násilí, včetně vražd, únosů, nuceného náboru a teroristických útoků. Skupina BH má schopnost dopadnout své odpůrce, zejména v oblastech svého působení, a disponuje sítí informátorů i mimo tato území. Zároveň však zpráva uvádí, že v jiných částech Nigérie, zejména na jihu země a ve městech jako Abuja a Lagos, je bezpečnostní infrastruktura výrazně robustnější a riziko dopadení osob BH je menší. NSS v rozsudku ze dne 20. 3. 2025, sp. zn. 8 Azs 25/2025, připomněl, že „*pronásledování ze strany soukromých osob z důvodu domnělé příslušnosti k určité sociální skupině je azylově relevantní, pokud stát není schopen nebo ochoten zajistit před takovým jednáním odpovídajícím způsobem ochranu*“. V tomto rozsudku NSS rovněž zdůraznil, že subjektivní nedůvěra vůči státním orgánům nepostačuje k závěru o selhání státní ochrany. Z výše uvedeného vyplývá, že skupinu BH lze považovat za způsobilého původce pronásledování ve smyslu § 2 odst. 6 zákona o azylu, avšak pouze v těch oblastech Nigérie, kde stát není schopen zajistit účinnou ochranu. V jiných částech země, zejména v jižních regionech je ochrana dostupná a efektivní, což vylučuje plošné uznání BH jako původce pronásledování pro celé území Nigérie. Je tedy povinností žalovaného individuálně posoudit situaci žalobce v případě návratu na předměstí X, kde dříve žil a pracoval v tom smyslu, zda mu je v daném místě státní ochrana dostupná a zda je i efektivní, a to i s ohledem na závěry soudu v předchozím bodě.
42. K námitce nedostatečně podrobných podkladů pro posouzení možnosti bránit se proti výhrůžkám skupiny BH soud uvádí, že z obsahu opatřených zpráv tuto informaci nelze zjistit. Přesto soud nepovažuje uvedené posouzení za významné pro hodnocení důvodnosti žaloby, neboť – jak již bylo výše uvedeno – je v projednávané věci podstatné nesprávné právní hodnocení odmítnutí spolupráce se skupinou BH jako projevu politického názoru a neúplnost informací o zemi původu, které mají vypovídat o situaci a možnostech ochrany žalobce v centrální části Nigérie. Z tohoto důvodu soud neshledává podstatným se nyní zabývat otázkou obrany proti pronásledování, jelikož je na žalovaném, aby znovu posoudil, zda k pronásledování z azylově relevantních důvodů

skutečně dochází, a to na základě nově obstaraných zpráv a při respektování závazných právních názorů obsažených v tomto i předchozích zrušujících rozsudcích.

43. Obdobný závěr lze učinit s ohledem na námitku nedostatečného posouzení dostupnosti ochrany před pronásledováním žalobce ve smyslu čl. 7 odst. 2 kvalifikační směrnice. Konstatování žalovaného v napadeném rozhodnutí, že žalobce měl a stále má možnost se obrátit se s žádostí o pomoc na státní orgány je sice dle zpráv o zemi původu pravdivé, ale ve světle výše uvedeného zde absentuje posouzení účinnosti takové ochrany dle požadavku vyjádřeném v čl. 7 odst. 2 kvalifikační směrnice. NSS se v rozsudku ze dne 31. 5. 2017, č. j. 5 Azs 62/2016-87, v této souvislosti vyslovil, že podle „čl. 7 odst. 2 kvalifikační směrnice tato ochrana musí být účinná, a ne pouze dočasná. Zpravidla je tomu tak, pokud poskytovatel ochrany „učiní přiměřené kroky k zabránění pronásledování nebo způsobení vážné újmy, mimo jiné zavedením účinného právního systému pro odhalování, stíhání a trestání jednání představujících pronásledování nebo způsobení vážné újmy, a žadatel má k této ochraně přístup“ (srov. též obdobné znění § 2 odst. 11, resp. nyní § 2 odst. 5 zákona o azylu). Ačkoliv z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že subjektivní nedůvěra vůči vnitrostátním orgánům neodůvodňuje rezignaci na využití ochrany státu (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2013, č. j. 5 Azs 11/2012-23), v případě, že informace o zemi původu ukazují opodstatněnost této nedůvěry, nelze po žadateli o mezinárodní ochranu požadovat, aby vyčerpал prostředky vnitrostátní ochrany“ (shodně též již rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, č. 1749/2009 Sb., ze dne 9. 8. 2021, č. j. 6 Azs 63/2021-42, nebo ze dne 23. 9. 2023, č. j. 5 Azs 99/2023-31).

VI. Závěr a náklady řízení

44. Ze shora uvedených důvodů, kdy žalovaný nerespektoval závazný právní názor vyslovený ve zrušujícím rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 12. 2024, č. j. 2 Az 7/2024-38 z hlediska neposouzení odmítnutí spolupráce žalobce se skupinou BH jako projevu určitého politického názoru a kdy žalovaný vyšel ve svých závěrech o nepravděpodobnosti pronásledování žalobce z nedostatečně adresných a aktuálních zpráv o zemi původu, zdejší soud podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán právními názory zdejšího soudu vyjádřenými v tomto rozsudku (viz ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s.). Soud připomíná, že odmítnutí podílet se na činnosti skupiny BH je nutné chápat jako projev určitého politického názoru. Hodnocení, zda výhrůžky této skupiny naplňují pojem pronásledování ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o azylu, bude žalovaný povinen učinit znovu na základě nově opatřených zpráv o činnosti skupiny BH v oblasti střední Nigérie, především v X, a při respektování závazných právních názorů soudu ve smyslu bodů 37 a 38 tohoto rozsudku, přičemž při hodnocení rizika uplatní standard přiměřené pravděpodobnosti, resp. reálného nebezpečí. Dále žalovaný posoudí, zda je ochrana před pronásledováním nebo vážnou újmou ze strany státních orgánů v Nigérii účinná dle požadavků obsažených v čl. 7 odst. 2 kvalifikační směrnice.
45. Nebude-li žalovaný souhlasit s tímto rozsudkem, podá proti němu kasační stížnost; neučiní-li tak, bude se řídit závazným právním názorem zde vysloveným, aniž by polemizoval se závěry zdejšího soudu, zda je možné považovat odmítnutí podílet se na činnosti skupiny BH jako projev určitého politického projevu.
46. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků rozhodl zdejší soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve

věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce sice byl v řízení úspěšný, avšak žádné náklady mu nevznikly a ani je neuplatňoval. Žalovanému náhrada nákladů nenáleží, jelikož ve věci úspěch neměl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze, dne 28. listopadu 2025

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D.
samosoudce